

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap XIV. Mansuetudo Christi in variis occasionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

CAPUT XIV.

*Manfuetudo Christi Domini in
varius occafionibus.*EPI-
TO-
MÆ VI-
TAE
CHRISTY
ANN.
XXXIII.*1. Iefu veniens in Iudæam reliquit Galilæam, & Samaritanos reiecit, increpat indignationem filiorum Zebedæi.**2. Curat decem leprofos.**3. Docet Ierosolymis in templo in fefto scenope-
gia, turbis credentibus, indignantibus Phariſæis.**4. Sitientes ad fe invitat. Nicodemus pro eius
innocentia refpondet.**5. Iefu aulteram abfolvit.**6. Poft varias altercationes Iudæos fe lapidare
volentes deſerit.*1.
Mat. 19.
Luc. 9.
Iefu re-
liquit Ga-
lilæam ve-
nit in Iu-
dæam.

Et migravit Iefus à Galilæa, & faciem fuam firmavit, ut iret in Ierufalem. Et miſit nuntios ante conſpectum ſuum, & euntes intraverunt in civitatem Samaritanorum, ut pararent illi. Et non receperunt eum, quia facies eius erat euntis in Ierufalem. Cùm vidiffent autem diſcipuli eius, Iacobus & Ioannes, dixerunt: Domine, vis dicimus ut ignis deſcendat de cælo, & conſumat illos? Et converſus increpavit illos, dicens: Neſcitis cuius ſpiritus eſtis. Filius hominis non venit animas perdere, ſed ſalvare.

*Increpat
indignan-
tes filios
Zebedæi.*2.
Luc. 17.
Decem
leproſos
mundat.

Et cùm ingrederetur Iefus quoddam caſtellum, occurrerunt ei decem viri leproſi, qui ſteterunt à longè, & levaverunt, vocem, dicentes: Iefu præceptor, miſerere noſtri. Quos ut vidit, dixit: Ite, oſtendite vos ſacerdotibus. Et factum eſt, dum irent, mundati ſunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundatus eſt, reſreſſus eſt, cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in faciem ante

pedes eius, gratias agens: & hic erat Samaritanus. Reſpondens autem Iefus dixit: Nonne decem mundati ſunt? & novem ubi ſunt? Non eſt inventus qui rediret, & daret gloriam Deo, niſi hic alienigena. Et ait illi: Surge, vade, quia fides tua te ſalvum fecit.

*Solu-
tis Sa-
marita-
nis redi-
it gratias
agens.*

Erat autem in proximo dies feſtus Iudæorum, Scenopegia. Et jam die feſto mediante, accendit Iefus in templum, & docebat. Et mirabantur Iudæi, dicentes. Quomodo hic litteras ſcit, cùm non didicerit? quærebant ergo eum apprehendere, & nemo miſit in illum manus, quia nondum venerat hora eius. De turba autem multi crediderunt in eum, & dicebant: Chriſtus cùm venerit, Numquid plura ſigna faciet, quæ hic facit? Audierunt Phariſæi turbam murmurantem de illo hæc: & miſerunt Principes & Phariſæi miniſtros, ut apprehenderent Iefum. Dixit ergo eis Iefus. Adhuc modicum tempus vobiscum ſum: & vado ad eum, qui me miſit.

*3.
Ioan. 7.
Feſtum
ſcenope-
gia, ſeu
tabernacu-
lorum.
Docet
Chriſtus
in tem-
plo.**Turba
credit,
Phariſæi
indignan-
tur.*

In noviffimo autem die magno feſtivitatis, ſtabat Iefus, & clamabat, dicens: Si quis ſitit, veniat ad me, & bibat. Qui credit in me, ſicut dicit Scriptura, flumina de ventre eius fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum. Nondum enim erat Spiritus datus, quia Iefus nondum erat glorificatus, Ex illa ergo turba cùm auდიſſet hos ſermo-

*4.
Iefu in-
vitat ad
ſe omnes
ſitientes.*

nes

nes ejus, dicebant: Hic est verè
 Propheta. Alii dicebant: Hic est
 Christi. Quidam autem dice-
 bant: Numquid à Galilæa venit
 Christi? Nonne Scriptura di-
 cit: Quia ex semine David, & de
 Bethleem castello, ubi erat Da-
 vid, venit Christus? Dissensio
 itaque facta est in turba propter
 eum. Quidam autem ex ipsis vo-
 lebant apprehendere eum: sed ne-
 mo mihi super eum manus. Ven-
 nerunt ergo ministri ad Pontifi-
 ces & Phariseos. Et dixerunt eis
 illi: Quare nō audistis illum? Re-
 sponderunt ministri: Numquam
 sic locutus est homo, sicut hic ho-
 mo. Responderunt ergo eis Pha-
 risæi: Numquid & vos seducti
 estis? Numquid ex Principibus
 aliquis credidit in eum, aut ex
 Phariseis? sed turba hæc quæ nō
 novit legem, maledicti sunt. Di-
 xit Nicodemus ad eos, qui unus
 erat ex ipsis: Numquid lex nostra
 judicat hominem, nisi prius au-
 dierit ab ipso, & cognoverit quid
 faciat? Responderunt & dixe-
 runt ei: Numquid & tu Galilæus
 es? Scrutare Scripturas, & vide
 quia à Galilæa propheta non sur-
 git. Et reveri sunt unusquisque
 in domum suam.

5. Jesus autem perrexit in mon-
 tem Oliveti: & diluculo iterum
 venit in templum, & omnis po-
 pulus venit ad eum, & sedens do-
 cebat eos. Adducunt autem Scri-
 bæ & Pharisei mulierem in ad-
 ulterio deprehensam: & statue-
 runt eam in medio, & dicunt ei:

Magister, hæc mulier modò de-
 prehensa est in adulterio. In lege
 autem Moyses mandavit nobis
 hujusmodi lapidare. Tu ergo
 quid dicis? Hoc autem dicebant
 tentantes eum, ut possent accusa-
 re eum. Iesus autem inclinans se
 deorsum, digito scribebat in ter-
 ra. Cùm ergo perseverarent inter-
 rogantes eum, erexit se, & dixit
 eis: Qui sine peccato est veltrùm,
 Primus in illam lapidem mittat.
 Et iterum se inclinans, scribebat
 in terra. Audientes autem unus
 post unum exhibant, incipientes à
 senioribus: & remansit solus Ie-
 sus, & mulier in medio stans. Eri-
 gens autem se Iesus, dixit ei: Mu-
 lier, ubi sunt qui te accusabant?
 nemo te condemnavit? Quæ di-
 xit: Nemo, Domine. Dixit autem
 Iesus: Nec ego te condemnabo:
 Vade, & jam ampliùs noli pec-
 care.

Iterum ergo locutus est eis Ie-
 sus, dicens: Amen, amen dico vo-
 bis: si quis sermonem meum ser-
 vaverit, mortem non videbit in
 æternum. Dixerunt ergo Judæi:
 Nunc cognovimus quia dæmo-
 nium habes. Abraham mortuus
 est, & Prophetæ: & tu dicis: Si
 quis sermonem meum servave-
 rit, non gustabit mortem in æter-
 num. Numquid tu major es pa-
 tre nostro Abraham, qui mortuus
 est? & Prophetæ mortui sunt.
 Quem teipsum facis? Respondit
 Iesus: Si ego glorifico meipsum,
 gloria mea nihil est: est Pater
 meus qui glorificat me, quem vos

*Accusa-
toribus o-
stendit in-
psorum
secreta
peccata.*

*Mira
Christi
mansuetu-
dine*

6.
*Sermo
Christi
servatus,
dicit vitam
æternam*

*Indecorè
blasphemia in
Christum.*

APPRO-
BATA VI-
TAR VIT-
CHRISTI
ANN.
XXXIII.

Christus
major A-
brahama
& ante
tempus.

Lapida-
re se vo-
lentes de-
feris.

dicitis, quia Deus vester est, & nō cognovistis eum; ego autem novi eum. Et si dixerō quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, & sermonem ejus servo. Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum: vidit, & gavisus est. Dixerunt ergo Judæi ad eum: Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti? Dixit eis Iesus: Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum: Iesus autem abscondit se, & exiit de templo.

lutum ex spuro, & linivit lutum super oculos ejus, & dixit ei: Vade, lava in natatoria Siloë (quod interpretatur Missus.) Abiit ergo, & lavit, & venit videns. Itaque vicini, & qui viderant eum prius quia mendicus erat, dicebant. Nonne hic est, qui sedebat, & mendicabat? Alii dicebant: Quia hic est. Alii autem: Nequaquam, sed similis est ei. Ille verò dicebat: Quia ego sum. Dicebant ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? Respondit: Ille homo, qui dicitur Iesus, lutum fecit, & unxit oculos meos, & dixit mihi: Vade ad natatoriam Siloë, & lava. Et abii, lavi, & video. Et dixerunt ei: Ubi est ille? Ait: Nescio.

Suo ex spuro
to cogit
nivit
culos ca-
ei, suffi-
que la-
vari in
Siloë, &
vidit.

Miratur
vulgum

Pharisæi
calumni-
antur vi-
datum
Sabbati

CAPUT XV.

Alia miracula. Martha Christi hospita.

1. Iesu homini à nativitate ceco visum restituit. Hoc miraculum varie exagitur.
2. Rursum de manibus se lapidare volentium exit.
3. A Martha suscipitur, à Magdalena auditur.
4. sanat mulierem contractam.
5. Curat hydropticum.

1.
Joan. 9.
Cecus na-
tus, ut
manife-
starentur
opera
Dei.

ET præteriens Iesus vidit hominem cæcum à nativitate: & interrogaverunt eum discipuli ejus: Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes ejus, ut cæcus nasceretur? Respondit Iesus, Neque hic peccavit, neque parentes ejus; sed ut manifestentur opera Dei in illo. Me oportet operari opera ejus qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari: quamdiu sum in mundo, lux sum mundi. Hæc cum dixisset, expuit in terram, & fecit

Lutum
fecit le-

Adducunt eum ad Phariseos, qui cæcus fuerat. Erat autem Sabbatum, quando lutum fecit Iesus, & aperuit oculos ejus. Iterum ergo interrogabant eum Pharisei quomodo vidisset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi posuit super oculos, & lavi, & video. Dicebant ergo ex Phariseis quidam: Non est hic homo à Deo, qui Sabbatum non custodit. Alii autem dicebant: quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo cæco iterum: Tu quid dicis de illo qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: quia propheta est. Postea cum invenisset eum Iesus, dixit ei: Tu credis in Filium Dei? Respondit ille, & dixit: Quis est, Domine, ut credam in eum? Et dixit ei Iesus: Et vidisti eum, & qui

Schisma
inter Ju-
deos de
Christo

Cæcus
dixit esse
prophetam
& filium
Dei.